

เป็นที่รู้กันโดยทั่วไปว่าไฟหนึ่งสำรับมี 52 ใบ
ทว่า...เกมพนันบางชนิดจำเป็นต้องใช้ไฟใบที่ 53
และเกมเดิมพันในครั้งนี่...
จำเป็นต้องมีไฟใบที่ 53 เช่นกัน
The Joker Card!!!

ไฟโจ๊กเกอร์ (Joker)

สัญลักษณ์ของความพลิกผัน ยากที่จะคาดเดา
ไฟโจ๊กเกอร์ มีแต้มสูงสุด
หรือจะนับเป็นแต้มอะไรก็ได้ที่ทำให้ผู้ครอบครองไฟได้เปรียบในเกมนั้น
เมื่อใดก็ตามที่ไฟโจ๊กเกอร์ปรากฏขึ้น
คุณจะไม่สามารถคาดเดาได้เลยว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นกับชีวิตคุณ
ภายใต้ใบหน้าหล่อเหลาราวเทพบุตร
ซ่อนความร้ายกาจและไหวพริบชั่วร้ายรอบด้าน
มันคือ 'ผีร้าย' หากคุณคิดจะพาตัวเองเข้าไปพัวพันกับเขา!!!

๕๕

บทนำ

ยินดี (ไม่) ต้อนรับทุกท่าน
เข้าสู่อาณาจักรแห่งการเสี่ยงโชค!

Crown Casino

บ่อนนอกกฎหมายที่ใหญ่ที่สุด
ศูนย์รวมอาชญากรทางการเงินจากทั่วทุกมุมโลก
และระบบกลไกอันแสนซับซ้อนเกินคาดเดา
แห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศไทย!!!

Crown Casino ตั้งอยู่บนเกาะแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ห่างจากผืนแผ่นดิน
ไทยเป็นระยะทางร่วมยี่สิบกิโลเมตร

วิธีการเดินทางไปยังกาสิโนมีเพียงทางเดียวเท่านั้นคือทางน้ำ
(เรือส่วนตัวของคุณค่าหรือเรือที่กาสิโนมีไว้บริการลูกค้า) และในกรณีที่
ลูกค้าต้องการให้ทางกาสิโนอำนวยความสะดวกทางอากาศ (ลูกค้าต้องการ
นำเครื่องบินส่วนตัวมาลงจอดยังลานบินหรือต้องการให้ทางกาสิโน
จัดเครื่องบินหรือเฮลิคอปเตอร์ไปรับ) จะต้องทำเรื่องแจ้งกาสิโนล่วงหน้า

อย่างน้อยสองวัน จากนั้นจึงจะแจ้งวันที่ลูกค้าสามารถเดินทางมายังกาสิโนได้โดยสวัสดิภาพ!

Crown Casino มักถูกขนานนามว่าเป็นบ่อนเถื่อน (บ่อนนอกกฎหมาย) อย่างไรก็ตามทุกคนในวงการธุรกิจกาสิโนต่างรู้กันเป็นอย่างดีว่าแท้จริงแล้ว Crown Casino ไม่ใช่บ่อนเถื่อนธรรมดาทั่วไป แต่เป็นบ่อนนอกกฎหมายที่ได้รับการสนับสนุนลับๆ จากรัฐบาล และมีการจัดตั้งกองทุนลับขึ้นมาเพื่อให้การสนับสนุนกาสิโนแห่งนี้โดยเฉพาะ โดยมีมิสเตอร์ลินักธุรกิจชาวไทยเชื้อสายฮ่องกงที่มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการธุรกิจกาสิโนมายาวนาน การันตีได้จากผลงานการบริหารบ่อน Venisian Casino ที่มาเก๊าซึ่งใหญ่และทำรายได้มากเป็นอันดับต้นๆ ของที่นั่น เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุดคิดเป็นสัดส่วนอยู่ที่เจ็ดสิบห้าเปอร์เซ็นต์ ส่วนรายชื่อผู้ถือหุ้นอีกยี่สิบห้าเปอร์เซ็นต์ที่เหลือจนถึงทุกวันนี้ก็ยังไม่มีการเปิดเผยออกมาแต่อย่างใดว่ามีใครบ้าง

ด้วยเหตุนี้ระบบรักษาความปลอดภัยและระบบไอทีในการตรวจสอบประวัติลูกค้าก่อนเข้าบ่อนจึงแน่นหนาพอๆ กับ Casino Model (ซึ่งเป็นบ่อนถูกกฎหมายที่อยู่ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลเช่นเดียวกัน ควบคุมบริหารงานโดยเกียร์) ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าข้อมูลของลูกค้าจะถูกเก็บเป็นความลับ จะเปิดเผยได้ก็ต่อเมื่อได้รับการอนุมัติจากผู้บริหารของ Crown Casino เท่านั้น (ซึ่งปัจจุบันผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจมีเพียงสองคนคือ มิสเตอร์ลิน และลาห์มว่าที่นายใหญ่ของ Crown Casino)

ที่นี่คือศูนย์รวมของอาชญากรรมทางการเงินจากทั่วทุกมุมโลก ระบบการฟอกเงินที่ครบวงจรรวมไปถึงการนำเอาช่องโหว่ทางกฎหมายมาใช้อย่างแนบเนียนเกินกว่าที่ตำรวจสากลจะจับได้ไล่ทัน ทำให้ Crown Casino เป็นบ่อนนอกกฎหมายที่ทางการไม่กล้าแม้แต่จะเฉียดกรายเข้าไปใกล้เพราะนอกจากจะไม่ได้อะไรติดมือกลับไปแล้ว ยังอาจได้รับการตอบแทนที่ไม่คุ้มแลกจากกาสิโนกลับไปอีกด้วย แผนการเห็นอั้นและวิธีคิดที่เห็นอั้นความคาดหมายทำให้ตำรวจสากลชั้นผู้ใหญ่เสียเชิงมาแล้วหลายนายจนต้องล่าถอยกลับไปและล้มเลิกความคิดที่จะต่อกรด้วย

ด้วยความที่เป็นบ่อนนอกกฎหมาย และขึ้นชื่อว่าครบวงจรด้วย
อบายมุขสารพัดรูปแบบ ทำให้เงื่อนไขการชำระหนี้กับบ่อนมีสารพัดรูปแบบ
บ่อนอนุญาตให้ใช้คนขูดตอกได้ไม่ว่าคนคนนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม!
รวมไปถึงระบบการติดตามหนี้ที่ไม่มีใครกล้าแม้แต่จะจินตนาการถึง!

๕๖

อย่างไรก็ตามภายใต้คำจำกัดความของคำว่า 'อบายมุข' ในบ่อน
แห่งนี้มีสิ่งหนึ่งที่ถูกยกเว้นเอาไว้โดยเด็ดขาด นั่นก็คือ 'ยาเสพติดทุกประเภท'
นี่คือกฎเหล็กที่ลูกค้าทุกคนทราบตรงกันก่อนจะเดินทางมายังบ่อน และ
ลูกค้าที่พัวพันกับคดียาเสพติดไม่ได้รับอนุญาตให้เดินทางมาที่บ่อนนี้โดย
เด็ดขาดไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม

อาจพูดได้ว่า Crown Casino คือบ่อนเถื่อนที่แม้แต่รัฐบาลยังไม่กล้า
อาจเอื้อมสอดมือไปแตะต้อง และเลือกที่จะให้การสนับสนุนอย่าง
ลับๆ ภายใต้เงื่อนไขและข้อตกลงที่ไม่สามารถเปิดเผยได้!!!

รู้จักกับไฟโจ๊กเกอร์

ลาหัม (ว่าที่) นายใหญ่ของบ่อน Crown Casino!

สัญลักษณ์แทนตัวของเขาคือโจ๊กเกอร์ (ความพลิกผัน ยากที่จะ
คาดเดา)

ประวัติส่วนตัว : ลูกชายคนโตของมิสเตอร์ลี มีน้องสาวต่างแม่
หนึ่งคนชื่อลียา หน้าที่หลักของเขาคือบริหาร Crown Casino เพื่อเตรียม
ขึ้นเป็นหัวเรือใหญ่ของบ่อน มีบางครั้งที่เขาต้องเดินทางไปยังบ่อน Venisian
Casino ที่มาเก๊าเพื่อช่วยงานมิสเตอร์ลีซึ่งมักจะประจำอยู่ที่นั่นเป็นหลัก

ประวัติส่วนตัวเชิงลึก : ลูกครึ่งไทย-ฮ่องกง พ่อ (มิสเตอร์ลี) เป็น
ลูกครึ่งไทย-ฮ่องกง แม่เป็นคนฮ่องกงโดยกำเนิดและเสียชีวิตไปตั้งแต่เขา
อายุเพียงแค่สามขวบ ลาหัมจำหน้าแม่ไม่ได้ มีเพียงรูปถ่ายเท่านั้นที่เป็น
หลักฐานยืนยันถึงรูปพรรณสัณฐานของผู้ให้กำเนิด การเสียชีวิตอย่างมี
เงื่อนงำโดยที่บุคคลใกล้ชิดรอบตัวไม่มีใครสามารถให้คำตอบที่แท้จริงกับเขา
ได้สร้าง ความเข้าใจให้กับเขามาตลอด จนกระทั่งเมื่อเขาได้รับการทดสอบเพื่อ

ปุยฝ้าย

เตรียมขึ้นเป็นนายใหญ่คนใหม่ของ Crown Casino นั่นคือวันที่ปริศนาการตายของผู้เป็นแม่ได้รับการคลี่คลาย ธรรมเนียมปฏิบัติประจำตระกูลที่โหดร้ายเลือดเย็นราวต้องคำสาป การสังเวชชีวิตคนรักเพื่อก้าวขึ้นสู่บัลลังก์แห่งอำนาจถูกสืบทอดกันมารุ่นต่อรุ่นและถูกปิดเป็นความลับมาโดยตลอด บางทีนี้อาจถึงเวลาที่ 'ธรรมเนียมเลือด' นี้สมควรจะหยุดอยู่ที่เขาเป็นรุ่นสุดท้าย!

คำเตือน : ความคิดชั่วร้ายเหนือการคาดเดาของเขาไม่มีวันที่คุณ จะล่วงรู้ หากไม่ใช่เพราะเขา...งจใจ!!!

Pretitle : The Joker!!!

ความเดิมตอนที่แล้ว* : ลานี่มถูกทดสอบจิตใจก่อนจะขึ้นรับตำแหน่ง นายใหญ่คนใหม่ของ Crown Casino ทุกอย่างตกอยู่ในกำมือของเขา หลังสิ้นเสียงกระสุนนัดสุดท้ายที่ลั่นไกสังหารคนรักอย่างเลือดเย็น ทว่า... สถานการณ์กลับพลิกผันไม่เป็นไปดังคาด เมื่อแผนการชั่วร้ายที่เขาก่อไว้ ย้อนกลับมารัดตัวเองจนคืนไม่หลุด บทสรุปของพันธนาการอันชั่วร้ายนี้ ไม่มีใครสามารถคาดเดาได้ เจกเช่นหน้าไฟประจำตัวเขา Joker!!!

การจะขึ้นสืบทอดตำแหน่งสูงสุดในการบริหาร Crown Casino จำเป็นต้องผ่านการพิสูจน์ระดับความเลือดเย็นของจิตใจ!

นี่คือกฎเหล็กในการขึ้นสืบทอดตำแหน่ง 'นายใหญ่' ของมิลสเตอร์ลี และมันคือกฎเหล็กประจำตระกูลที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคนแล้วนับตั้งแต่มีการก่อตั้ง Crown Casino ขึ้นมา

"เมื่อไหร่ที่แกสามารถลงมือฆ่าคนที่แกรักมากที่สุดได้ นั่นคือเครื่องชี้วัดว่าจิตใจแกมีความเลือดเย็นพอที่จะขึ้นมาบริหาร Crown Casino"

"..."

"ฉันเคยบอกแกแล้วว่าถ้าแกไม่ต้องการถูกทดสอบด้วยวิธีนี้ก็อย่าได้

* จาก Spade's Casino เดิมพันร้ายคลายปมลับ

รือ่านที่จะมีความรัก"

"..."

"เพราะมันจะกลายเป็นจุดอ่อนที่ขัดขวางการทำงานของแก" มิสเตอร์ ลีส่งสัญญาณมือบอกคนของเขา ก่อนที่หญิงสาวนั้นตาสวายนหนึ่งจะถูก พาดตัวเข้ามาในสภาพสะบักสะบอม

"แอล!" ลาห์มแทบจะกระโจนเข้าไปหาร่างบอบช้ำของผู้หญิงคนนั้น แต่ก็ถูกมิสเตอร์ลีรั้งแขนเอาไว้อย่างใจเย็น ก่อนที่เขาจะยึดปืนลงในมือ ของลาห์ม

"ยิง!"

"พอ!!!"

"ลาห์ม...อย่า..." เธอเงยหน้าขึ้นมองเสี้ยวหน้าคมคายของเขาอย่าง เว้าวอน ดวงหน้าซีดเขียวที่เต็มไปด้วยบาดแผลฟกช้ำจากการต่อสู้ขัดขืน สร้างความเจ็บปวดให้กับลาห์มอย่างมากมายเกินกว่าที่ใครจะคาดคิด

"ฉันสั่งให้แกยิงผู้หญิงคนนี่!!!" มิสเตอร์ลีเอ่ยกดดันเสียงเข้ม ในขณะที่ ล่าห์มยังคงยืนนิ่งไม่ไหวติง

"..."

ดวงตาสีอำพันจับจ้องไปยังหญิงสาวอันเป็นที่รักของเขาเนิ่นนาน ก่อนที่เขาจะค่อยๆ ปิดเปลือกตาอย่างตั้งใจ และค่อยๆ ยกปืนขึ้นเล็งตรง ไปยังร่างบอบบางที่ถูกล็อกตัวเอาไว้อย่างแน่นหนา

"ลาห์ม!..." เธอวอนขอเขา อ้อนวอนเขาด้วยสายตา ในขณะที่เขา เลี้ยงที่จะสบตากับเธอตรงๆ

เป็นเรื่องยากที่จะบังคับหัวใจตัวเองไม่ให้สั่นไหวไปกับสายตาวิงวอน ของเธอ!!!

"หลับตาลงซะแอล..." เขาเอ่ยเสียงสั้นสะท้าน

"..."

"หลับตา..." ลาห์มเอ่ยย้ำอีกครั้งอย่างตั้งใจ

ดวงตาของเขาแดงกำ มีอสังข์สะท้านในวินาทีที่ลั่นไกจนเขาต้องยิง ออกไปถึงสามนัดเพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่พลาด ทั้งๆ ที่โดยปกติแล้วเขาสามารถ

๕

ปุยฝ้าย

ปลิดชีวิตของคนคนหนึ่งได้ด้วยการยิงเพียงแค่นัดเดียว

ปัง!

ปัง!

ปัง!

กระสุนทั้งสามนัดเจาะเข้าอกซ้ายอย่างแม่นยำราวจับวาง เลือดสีแดง
ฉานไหลทะลักออกมาอย่างน่ากลัว

ร่างบอบบางของเธอล้มลงจมกองเลือด...

สิ่งที่นายทำกับฉัน ไม่จำเป็นต้องขอใช้ด้วยชีวิต แต่ความรู้สึกผิดบาป
ที่ฝังลึกอยู่ในใจของนายคือสิ่งที่นายจะต้องขอใช้ให้กับฉัน!!

นั่นคือเสียงสุดท้ายที่ดังสะท้อนอยู่ในใจ...

ในวินาทีที่ลาห์มล้มไปใส่ร่างของเธอ...เป็นนัดสุดท้าย...

มันคือตราบาป...ที่เขาจะต้องขอใช้!!!

]

หนีเลือด!

หนึ่งปีต่อมา...

Crown Casino

"ขอรองละคุณลาห์ม ได้โปรดกรุณาผมสักครั้ง และ...โอ๊ยยย!!!"
คินยกมือไหว้ท่วมหัว ก่อนจะถูกลูกน้องของลาห์มซัดเข้าที่ข้อพับเข้าทั้ง
สองข้างจนทรุดลงไปกองพื้นอย่างหมดสภาพ

ลาห์มนั่งไขว่ห้างอ่านหนังสืออยู่หลังโต๊ะทำงานอย่างใจเย็น พลาง
เอ่ยเสียงเย็นเยียบโดยไม่แม้แต่จะปรายตามามองลูกหนีเลยด้วยซ้ำ

"ทางเลือกของแกเหลือไม่มากแล้ว...อย่าทำให้ฉันต้องเสียเวลาไป
มากกว่านี้"

"ขอเถอะคุณลาห์ม ให้โอกาสผมอีกสักครั้ง ผมต้องการแกมีอีกแค่..."

ดวงตาสีอำพันตัวตมองมายังร่างสะบักสะบอมของคินที่บัดนี้ถูกแปลง
สถานภาพจากลูกค้าให้กลายเป็นลูกหนี้ของป่อน หลังจากที่เขาเล่นเสีย

๕๖

ติดต่อกันมาหลายครั้งจนตอนนี้มูลค่าหนี้สูงลิ่วจนน่ากลัว

โครม!

หนังสือในมือถูกกระแทกลงบนโต๊ะเสียงดังสนั่น ปังบอกถึงระดับโทสะอันน่ากลัวของร่างสูงสง่าตรงหน้าจนอีกฝ่ายสะดุ้งเฮือกด้วยความหวาดผวา "หนี้ที่ค้างอยู่มันน้อยเกินไปสำหรับแกไอ้หมี้ย!!!"

เฮือก!

ตั้งแต่เกิดมาคินยังไม่เคยตกใจกับอะไรเท่านี้มาก่อนเลยในชีวิต! ทั้งน้ำเสียง แวดตา และอิริยาบถในการเคลื่อนไหว ดูเผินๆ เหมือนจะไม่มีอะไรรุนแรง ทว่าเขากลับสัมผัสได้ถึงโทสะกราดเกรี้ยวที่แทบจะลุกเป็นไฟของอีกฝ่ายได้อย่างชัดเจน แล้วก็ยิ่งผวาหนักกว่าเก่าเมื่อลาหัมค่อยๆ หยิบปืนที่วางอยู่บนโต๊ะขึ้นมาพร้อมกับใช้ปลายนิ้วไล่ไปตามแนวกระบอกปืนอย่างเชื่องช้าราวกับจะฆ่าเขาให้ตายด้วยความอำมหิตที่จับต้องไม่ได้

"มะ...ไม่! ได้โปรด คุณลาหัมได้โปรดไว้ชีวิตผม..." คำพูดส่วนที่เหลือแปรเปลี่ยนเป็นคำอ้อนวอนขอชีวิต เมื่อเสียงลั่นไกดังติดกันสองนัดอย่างแม่นยำราวจับวาง

ปัง!

ปัง!

กระสุนเจาะลงกลางข้อมือทั้งสองข้างจนเลือดไหลทะลักออกมาไม่ขาดสาย!

เขมาดินปืนลอยคลุ้งไปทั่วทั้งห้องราวกับม่านจางๆ ที่ไรยตัวลงมาพร้อมร่างสูงของลาหัมที่ก้าวมาหยุดอยู่ตรงหน้าลูกหนี้จอมปล้นปล้นอันที่ขอผิดผ่อนหนี้พันมาจนตอนนี้ดอกเบียยล้าหน้าเงินต้นไปมากโขแล้ว

"หมดเวลาต่อรองของแกแล้ว!" ลิ่นเสียงนั้นรอกเท้าหนึ่งมันวับก็กดลงบนรอยกระสุนที่ข้อมือของคินจนเลือดไหลทะลักออกมามากกว่าเก่า อีกทั้งยังสร้างคามเจ็บปวดให้กับบาดแผลของเขามากขึ้นอีกด้วย

"ไอ้ยัยย ไอ้ยัยย คุณลาหัม อย่า อย่าทำผมเลย ได้โปรด เลือดผมเลือด! ไเฮ...จะให้ผมทำอะไรผมยอมทั้งนั้น ขอแค่คุณลาหัมจะกรุณาไว้ชีวิตอันแสนไร้ค่าของผมด้วย ไอ้ยัยย! ไอ้ยัยยย!!!" ร่างของคินกอดอยู่แทบเท้า

๕๗

ปุยฝ้าย

ลาหัมที่ตัวดีสลายตามองอย่างไร้ปราณีร้องขอความเมตตาอย่างไร้ศักดิ์ศรี
ทว่านั่นกลับทำให้ลาหัมยิ่งออกแรงกดปลายเท้าลงบนข้อมือของอีกฝ่าย
หนักขึ้นกว่าเก่า

"สิ่งที่จะต่อลมหายใจของแกได้คือเอาเงินที่แกติดันอยู่พร้อมดอกเบีย
มากองแทบเท้าฉันตอนนี้!" ลาหัมยื่นประกาศิตเสียงเข้ม

"คุณลาหัม ผมไม่มีเงินแล้วจริงๆ ได้ประ...อ้ากกก!!!" ปลายเท้าที่
บดขยี้แผลที่ข้อมือทำให้คินร้องโหยหวนออกมาลั่นห้อง ลูกน้องของลาหัมที่
ยืนอยู่ตรงนั้นเหลือบหางตามองพลางยกมูมปากขึ้นอย่างสาแก่ใจ

"ดอกเบียมันวิ่งทุกวินาที...และแกควรรู้ว่าฉันไม่ชอบรอ..." ลาหัม
กดเสียงลงต่ำพร้อมกับเพิ่มแรงบดขยี้ที่ข้อมืออย่างเลือดเย็น

ลมหายใจของคินเริ่มติดขัดเมื่อเห็นเลือดที่ข้อมือยังคงไหลทะลัก
ออกมาไม่ยอมหยุด หากปล่อยเอาไว้แบบนี้ เขาได้นอนจมกองเลือดอยู่ใน
ลานประหารนี่เป็นแน่!

"ผมมีที่ดินอยู่คุณลาหัม แต่..."

"ฉันต้องการเงินเท่านั้น!" ดวงตาสีอำพันสว่างวาบขึ้นอย่างไร้ปราณี

"ได้โปรดเถอะคุณลาหัม ที่ดินแปลงนี้ถ้าไม่ใช่เพราะผมจนตรอกจริงๆ
ผมไม่เอามาซึ่งช่วยกให้ใครหรอก"

"!!!"

ลาหัมตัวดีหางตามองลูกน้องเป็นเชิงออกคำสั่ง ในขณะที่ลูกน้อง
ของเขาขยับตัวเตรียมพร้อมทำตามบัญชาของผู้เป็นนายทันทีอย่างรู้หน้าที่
และนั่นทำให้คินรู้ชะตากรรมของตัวเองว่างานนี้เขาคงไม่รอดแล้วแน่ๆ

"เดี๋ยวก่อน!!! ขอร้องล่ะคุณลาหัม ได้โปรดไว้ชีวิตผมด้วย..."

"!!!"

"หะ...ที่ดินฝั่งตะวันตกของเกาะลันดา ผมจะยอมยกให้คุณ!"

ได้ผล! คำพูดสุดท้ายก่อนที่ลูกน้องของลาหัมจะเข้าไปถึงตัวเขาทำให้
ลาหัมชะงักไปเล็กน้อยแล้วยกมือขึ้นส่งสัญญาณเป็นเชิงปรามลูกน้องเอาไว้
ชั่วคราว

เกาะลันดาอยู่ห่างจากเกาะซึ่งเป็นที่ตั้งของ Crown Casino ราวๆ

๕๘

ลึกลับโหลเมตร เรียกได้ว่าเป็นเกาะเพื่อนบ้านกันก็ว่าได้ อีกทั้งยังได้ขึ้นชื่อว่าเป็นท่าเรือรับส่งสินค้าที่ดีที่สุดในพื้นที่นี้ อย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้ไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้ล้าหมื่นให้ความสนใจกับเกาะแห่งนี้เป็นพิเศษ แต่เป็นเพราะที่ผ่านๆ มาแทบจะทุกครั้งไม่ว่าใครก็ตามที่ลี้ภัยเข้าไปในอาณาเขตของเกาะลันดา ไม่เว้นแม้กระทั่งลูกหนี้บัญชีดำของบ่อนที่ถูกไล่ล่าตัวอยู่ก็จะได้รับการยกเว้นจากมิสเตอร์ลีไม่ให้คนของบ่อนบุกรุกเข้าไปในพื้นที่แห่งนี้หลายครั้งที่เขาพยายามจะเจรจาขอให้ท่าเรือของเกาะลันดาและถูกทางนั้นปฏิเสธกลับมาอย่างไว้เยื่อโยจนเขาคิดจะลงมือทำอะไรสักอย่างเพื่อส่งสอนคนพวกนั้น ก็มักจะถูกมิสเตอร์ลีสั่งห้ามอยู่เสมอโดยให้เหตุผลว่าเกาะลันดาเป็นพื้นที่อยู่อาศัยของพวกชาวบ้านจึงไม่ต้องการไปรุกรานพื้นที่ภายในเกาะนั้นให้เสียภาพพจน์บ่อน จนในที่สุดล้าหมื่นก็แอบให้สมณานามเกาะแห่งนี้เื่องในใจเจียบบๆ ว่า 'เขตปลอดภัยอานาจ'

๑๘

"ถ้าแกบังอาจล้อเล่นกับฉันอีกละก็ อย่าหวังว่าคราวนี้ฉันจะให้โอกาสแกได้สั่งเสียอะไรอีก!"

"ผมมีชื่ออยู่ในโฉนดที่ดินฝั่งตะวันตกของเกาะลันดาจริงๆ คุณล้าหมื่นได้โปรดเมตตาเชื่อผมสักครั้ง" คินยกมือไหว้ปลุกๆ อย่างหวาดผวาเมื่อเงยหน้าขึ้นปะทะกับดวงตาสีอำพันที่ตัวคมองลงมาอย่างขมขื่น ก่อนที่ล้าหมื่นจะหันไปส่งสายตาดอกลูกน้องให้เอาผ้าพันแผลมาพันรอบข้อมือทั้งสองข้างของคินเพื่อห้ามเลือดชั่วคราว

ไม่มีใครไม่อยากได้ที่ดินบนเกาะลันดา...

มีนักธุรกิจหลายคนพยายามจะติดต่อขอซื้อที่ดินแห่งนี้แต่ก็ไม่เคยประสบความสำเร็จเนื่องจากมันเป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษที่ทายาททุกคนต่างรู้กันดีว่าเป็นสมบัติของตระกูล และเป็นที่ดินที่ไม่เคยมีการเปลี่ยนมือมาก่อนเลย

มันคือศักดิ์ศรีแห่งตระกูลที่ทายาททุกคนพร้อมใจกันสืบสานเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษด้วยการสงวนเอาไว้เป็นมรดกสำหรับลูกหลานที่สืบสายเลือดของตนเท่านั้น

ที่ดินบนเกาะลันดาจึงไม่ใช่แค่อสังหาริมทรัพย์อันมีมูลค่าสูงลิ่วเท่านั้น

นุ้ยฝ้าย

แต่ยังเป็นสมบัติประจำตระกูลที่ประเมินค่ามิได้อีกด้วย
ที่ว่าตอนนี้...ลาห้มกดันคินทุกทางจนเขาจำต้องเอาศักดิ์ศรีของตระกูล
มาแลกกับการมีชีวิตอยู่ต่อไป

คินถูกพาตัวไปยังโต๊ะเตี้ยที่ถูกยกเข้ามาตั้งกลางห้องพร้อมกระดาษ
ปากกา และจานหมึกที่วางอยู่บนโต๊ะ

"เซ็นมอบอำนาจที่ดินให้ฉัน แล้วก็พิมพ์ลายนิ้วมือของแกลงไปซะ
ก่อนที่ฉันจะเปลี่ยนใจ!"

หลังคินเซ็นหนังสือมอบอำนาจกรรมสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของที่ดิน
ฝั่งตะวันตกของเกาะลันดาให้กับลาห้มเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เขาก็ได้รับการ
ปล่อยตัวแต่โดยดี ทว่าเดินออกไปได้ไม่ทันพ้นประตูดี...

"แกแน่ใจนะว่าทุกอย่างเรียบร้อยดี"

"!!!"

คินสะดุ้งเฮือกเมื่อถูกลูกน้องของลาห้มล็อกตัวเอาไว้อีกครั้ง ดวงตา
ของเขาฉายแววร้อนรนออกมาอย่างปิดไม่มิด ในขณะที่ลาห้มหรือตาลง
มองเขาอย่างเหยียดเหยียดพร้อมกับจุดไฟแช็กขึ้นจ่อที่ริมฝีปากของคินอย่าง
ข่มขู่

พริบ!

"แกรู้มั๊ยว่าโทษของคนที่ไม่รักษาคำพูดตัวเองคืออะไร" น้ำเสียง
เย็นยะเยียบไม่ช่วยให้ไอร้อนระอุที่พร้อมจะแผดเผาริมฝีปากของเขาให้
มอดไหม้เย็นลงได้เลย มีแต่จะเพิ่มความหวาดผวากับคินมากยิ่งขึ้น

"ยะ...อย่า!!! คุณลาห้ม อย่าทำผมเลย..." เขาถอนหายใจสั้นครี้อ
พลางเบี่ยงหน้าหนีไปไฟที่จ่ออยู่ตรงหน้า ตอนนี้เขารู้แล้วว่าคินตรงหน้า
ฉลาดเป็นกรดมากแค่ไหนถึงจับพิรุณเขาได้อย่างง่ายดายแบบนี้

"ฉันจะให้โอกาสแกพูดในสิ่งที่แกควรพูด ก่อนที่ปากของแก...จะ
หมดโอกาสขยับได้อีก..."

เป็นไปได้อย่างมากจริงๆ ที่ลาห้มจะใช้เปลวไฟหลอมปากเขาให้ละลาย
ติดกันจนไม่มีโอกาสได้เปิดปากพูดอีกเลยตลอดชีวิต!!!

๕ | ๘

ไม่ว่าจะยังไงก็ตาม เขาต้องทำให้ไอ้ปีศาจหน้าเลือดนี้เปลี่ยนใจอีกครั้งให้จงได้

"คุณลาห่ม!!! ใจเย็นๆ ก่อน ผมสาบานได้ว่าที่ดินนี้เป็นของผมจริงๆ พะ...เพียงแต่...จะ...จริงๆ แล้ว...พะ...ที่ดินตรงนี้ยังมีชื่อของน้องสาวผมอีกคนถือกรรมสิทธิ์อยู่ด้วย"

"!!!"

สายตาวาววับฉายแววอำมหิตของลาห่มทำให้คนต้องรีบอธิบายเสียงสั้นอย่างกลัวตาย

"พะ...ผมยินดีให้ความร่วมมือกับคุณทุกอย่างเพื่อเกลี้ยกล่อมน้องสาวผมให้ยอมเซ็นยกที่ดินแปลงนี้ให้คุณ"

"แกควรรู้ว่าฉันไม่ชอบอะไรที่มันยุ่งยาก" เขาเอ่ยเสียงเย็นเยือกออกจันอีกฝ่ายหนาวเหน็บไปถึงไขสันหลัง

"คะ...คุณลาห่ม คะ...ได้โปรดดับไฟลงก่อนเถอะ พะ...ผมขอร้อง"

"ฉันเสียเวลากับแกมานานเกินไปแล้ว และ..."

"ได้โปรด! ให้ผมกราบเท้าคุณเลยก็ได้คุณลาห่ม ได้โปรดเชื่อผมอีกสักครั้ง ผมสัญญาว่าจะเรียกน้องสาวผมมาหาคุณเดี๋ยวนี้เลย ละ...แล้วถ้าเธอไม่ยอมมาละก็ ผมยอมให้คุณฆ่าผมได้เลย"

"ชีวิตแกมีค่ามากขนาดที่จะเอามาต่อรองกับฉันเชียวหรือ" เขาถามเสียงเรียบพลางเลิกคิ้วมองอย่างเริ่มจะหมดความอดทนกับความปลิ้นปล้อนตลปตะแฉงของคนตรงหน้า

"น้องสาวผมเป็นคนดีแล้วก็หัวอ่อน รับรองได้ว่าถ้าคุณชู้เธอสักหน่อย เธอจะต้องยอมเซ็นยกที่ดินให้คุณเพื่อช่วยผมแน่ เชื่อผมเถอะคุณลาห่ม ผมรู้จักน้องสาวของผมคนนี้ดี เธอต้องยอมช่วยผมแน่"

"น้องสาวแท้ๆ?" ดวงตาสีอำพันที่จ้องลึกลงมาในดวงตาของเขาทำให้เขาไม่กล้าโกหกซ้ำเป็นครั้งที่สอง

"ปะ...เป็นลูกพี่ลูกน้อง ตะ...แต่ก็ถือว่าเป็นญาติร่วมสายเลือดกันไม่ใช่หรือครับ"

"เป็นลูกพี่ลูกน้อง แต่กลับมีชื่อร่วมกรรมสิทธิ์อยู่ในที่ดิน แกคิดว่ามัน

๒๗

ปุยฝ้าย

ฟังขึ้นนักหรือ!"

"ปู่กลัวว่าผมจะเอาที่ไปเสียพนนกก็เลยให้น้องสาวที่ไว้ใจได้ร่วมถือกรรมสิทธิ์ด้วย...ชะ...เชื่อผมเถอะคุณลาห์ม ทั้งหมดนี้เป็นความจริงล้วนๆ ผมสาบานได้ ผมมันเลวเอง ฮือๆ"

"..."

"นะคุณลาห์ม ได้โปรดไว้ชีวิตผมสักครั้ง ที่ดินแปลงนี้ไม่ใช่จะเป็นเจ้าของกันได้ง่ายๆ"

"หุบปาก!"

"!!!"

"ถ้าขึ้นแกยงพนไม่เลิก..." ลาห์มทิ้งคำพูดไว้เพียงแค่นั้น ทว่าสายตาที่จ้องมองมาก็ทำเอาลมหายใจของคินสะดุดเป็นห้วงๆ และจำต้องสงบปากลงอย่างกลัวตาย

"..."

"..."

"..."

"..."

ท่ามกลางความเงียบชวนอึดอัด เปลวไฟยังคงจ่ออยู่ที่ริมฝีปากของคิน อย่างน่าหวาดเสียว เหงื่ออกฟ้าไหลท่วมตัวผสมกับคราบเลือดบนเสื้อ และ...

พริบ!

ลาห์มตวัดฝ่าไฟแช็กลงอย่างไม่สบอารมณ์ ก่อนเอ่ยเสียงเย็นชา

"ฉันไม่ชอบให้ใครเที่ยวมาลูปคมเล่น..."

"..."

"คราวนี้ถ้าฉันจับได้ว่าแกล่เล่นตุ๊กตีกอีกละก็ รับรองได้ว่าศพแกลจะละไม่มีชิ้นดี!!!"

"!!!"

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)